

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.961 van 30 oktober 2014
in de zaak A. 212.006/XIV-35.553**

In zake: Didier VAN BELLEGHEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carine Flamend
kantoor houdend te 1860 Meise
Vilvoordsesteenweg 101
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Kroonlaan 145A

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de directeur-generaal DGA van 13 december 2013 waarbij aan verzoeker de zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van

het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 oktober 2014.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Malumgré, die *loco* advocaat Carine Flamend verschijnt voor verzoeker, en adviseur Jana Mouton, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is inspecteur van politie.

3.2. Op 13 december 2013 beslist de directeur-generaal DGA van de federale politie tot het opleggen van het ontslag van ambtswege.

Dit is de bestreden beslissing.

III. Toepassing kortedebattenprocedure

Exceptie van tijdigheid

Standpunt van de partijen

4. In de memorie van antwoord werpt de verwerende partij de laattijdigheid op van het beroep. Zij stelt dat de bestreden beslissing een eerste maal aangetekend werd verzonden op 16 december 2013 en door de postbode werd aangeboden aan verzoekers woonplaats op 17 december 2013. Zij stelt dat op 18 december 2013 de beroepstermijn begon te lopen. Een tweede aangetekende zending geschiedde op 18 december 2013 die op 19 december 2013 door de post werd uitgereikt.

5. Vooruitlopend hierop, betoogt verzoeker reeds in het inleidend verzoekschrift dat hij op 21 januari 2014 kennis heeft genomen van de bestreden beslissing. In zijn memorie van wederantwoord, voert hij aan dat nergens uit de inventaris van de stukken blijkt dat hij op 21 januari 2014 kennis kreeg van de bestreden beslissing. Voorts stelt hij “formeel” dat hij pas op 21 januari 2014 kennis kreeg van de bestreden beslissing.

Beoordeling

6. Luidens artikel 4, § 1, tweede lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: de algemene procedureregeling) verjaren de beroepen tot nietigverklaring zestig dagen nadat de bestreden beslissing werd betekend. Artikel 4, § 2, derde lid, van hetzelfde besluit preciseert met betrekking tot de aanvang van de termijn:

“Wanneer de in paragraaf 1 genoemde kennisgeving geschiedt bij gewone aangetekende brief, is de eerste dag van de termijn voor het indienen van het verzoekschrift de derde werkdag die volgt op de verzending van de

brief, behoudens bewijs van het tegendeel door de geadresseerde, en is die dag inbegrepen in de termijn.”

7. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing alleszins een eerste maal met een gewone aangetekende brief van 16 december 2013 aan verzoeker ter kennis is gebracht. Uit de hiervoor (*supra*, punt 6) aangehaalde regeling inzake de verjaringstermijn van annulatieberoepen bij de Raad van State volgt dat het dan de derde werkdag die volgt op maandag 16 december 2013 is die als eerste dag van de zestigdagentermijn geldt, namelijk donderdag 19 december 2014.

Rest evenwel dat deze regeling uit de algemene procedureregeling moet wijken in geval van “bewijs van het tegendeel door de geadresseerde”.

De “formele” doch door niets nader onderbouwde bewering van verzoeker dat hij pas op 21 januari 2014 kennis kreeg van de bestreden beslissing, komt niet in aanmerking als het vereiste “bewijs van het tegendeel”, te meer omdat verzoeker niet betwist dat de bestreden beslissing hem regelmatig werd aangezegd door achterlaten van een bericht. De omstandigheid dat uit de inventaris van het administratief dossier niet zou blijken dat verzoeker “reeds eerder kennis zou gekregen hebben van de bestreden beslissing” biedt evenmin zulk tegenbewijs.

8. Het instellen op 24 maart 2014 van het voorliggende beroep geschiedde ruimschoots buiten de zestigdagentermijn. Uit wat voorafgaat, volgt dat de exceptie gegrond is. Het beroep is niet ontvankelijk wegens laattijdigheid.

Het auditoraat heeft terecht gemeend dat de zaak met korte debatten een oplossing kan krijgen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques